

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **Lawyer Partners, a.s.**, so sídlom v Bratislave, Prievozská č. 37, proti odporkyni **Ing. E. S.**, bývajúcej v L., **o zaplatenie 5,31 € s príslušenstvom,** vedenej na Okresnom súde Levice pod sp.zn. 14 Ro 231/2014, o dovolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 21. augusta 2015 sp.zn. 5 Co 660/2015, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Odporkyni náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Levice uznesením zo 16. septembra 2014 č.k. 14 Ro 231/2014-11 konanie zastavil a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania. Konanie zastavil z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku za návrh na začatie konania [§ 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“)] po zistení, že výzvu na zaplatenie súdneho poplatku prevzala navrhovateľka a súdny poplatok 16,50 € v určenej lehote 10 dní od doručenia výzvy nezaplatila napriek poučeniu o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku. O trovách rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Na odvolanie navrhovateľky Krajský súd v Nitre uznesením z 21. augusta 2015 sp.zn. 5 Co 660/2015 napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.). Uviedol, že navrhovateľka vedome zavádzala, keď v odvolaní uviedla, že Ústavný súd SR v náleze sp.zn. II. ÚS 138/07 prikázal Okresnému súde Levice konať vo veci, pretože v konaní vedenom pod touto sp. zn. ústavný súd sťažnosť navrhovateľky ako oneskorenú odmietol. Preto, aby bolo možné vychádzať z toho, že konanie začalo už v roku 2006, bola navrhovateľka povinná preukázať, že návrh na čl. 1 spisu je totožný s návrhom doručeným súdu v roku 2006. Navrhovateľka ale totožnosť týchto návrhov nepreukázala. Ako dôkaz predložila okrem iného aj DVD nosiče z roku 2006 na ktorých mali byť podané pôvodné žaloby. Tieto však e-Podanie v preskúmvanej veci neobsahovali. Taktiež poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v obdobných veciach, ktoré svedčia jeho právnomu názoru. Preto ju súd prvého stupňa správne vyzval na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 16,50 € (položka č. 1 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb.) a poučil, že ak poplatok nezaplatí v súdom určenej lehote, súd konanie zastaví (§ 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb.). Vzhľadom na to, že navrhovateľka ani po tom poplatok nezaplatila, súd prvého stupňa konanie správne zastavil. Uviedol, že prvostupňový súd rozhodol správne aj o trovách konania a poznamenal, že v tomto konaní

o náhrade trov nerozhodoval nakoľko zastavením konania pre nezaplatenie súdneho poplatku sa neupravujú vzájomné vzťahy medzi účastníkmi konania.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala navrhovateľka dovolanie s tým, že jej v konaní bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.). Namietala, že podanie, za ktoré súd prvého stupňa vyrubil poplatok, nie je žiadnym novým návrhom na začatie konania, ale ide len o písomné vyhotovenie tých podaní urobených v elektronickej podobe na DVD nosiči v roku 2006, o ktorých Európsky súd pre ľudské práva rozhodol rozsudkom, tak že Okresný súd Levice porušil právo navrhovateľky na spravodlivé súdne konanie a ktoré nález ústavného súdu prikázal rešpektovať a priznať im právne účinky návrhu na začatie konania. V danom prípade bolo potrebné vychádzať z toho, že návrh na začatie konania bol podaný už v roku 2006, preto súdny poplatok za návrh na začatie konania už nebolo možné vyrubiť. Ak napriek tomu bolo konanie zastavené z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku, má postup súdu za následok odňatie možnosti navrhovateľke pred súdom konať. Táto procesná vada zakladá prípustnosť a aj dôvodnosť dovolania. So zreteľom na to navrhovateľka žiadala napadnuté uznesenie a tiež ním potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa – pozri konania vedené na najvyššom súde pod sp.zn. 8 Cdo 98/2014, 8 Cdo 78/2014, 8 Cdo 73/2015, 8 Cdo 447/2014, 8 Cdo 377/2014, 1 Cdo 294/2013, 2 Cdo 5/2014, 2 Cdo 15/2014, 3 Cdo 355/2013, 3 Cdo 445/2013, 4 Cdo 5/2014, 4 Cdo 79/2014, 5 Cdo 79/2014, 5 Cdo 434/2013, 6 Cdo 38/2014, 7 Cdo 46/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a v zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. na ne poukazuje. Treba dodať, že aj keby EŠLP svojim rozsudkom prikázal Okresnému súdu Levice znovu konať vo veciach podaných elektronicke na DVD nosičoch v roku 2006, rovnako najprv treba v zmysle odôvodnenia v uvedených veciach, preukázať totožnosť týchto návrhov s tými, ktoré boli podané v roku 2013.

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady konania tvrdenej dovolateľkou, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 ods. 1 O.s.p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 239 O.s.p., najvyšší súd odmietol procesne neprípustné dovolanie podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. apríla 2016

JUDr. Oľga Trnková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová